

Csodálkozás

Előfordult már, hogy tátott szájjal álltál valami előtt, és mozdulni se tudtál? Csak nézted, nézted, mert igazából nem akartál hinni a szemednek, olyan csodás dolgot láttál...

Például amikor először láttál igazi tűzijátékot. Ahogy szinte felrobbantak az égbolton a színek, piros, arany, zöld, és te csak álltál, és bámultál felfelé.

Vagy láttál már olyan szivárványt, amely az egész eget átfelte? Netán kifeküdtetek éjszaka a mezőre a szüleiddel hullócsillagot nézni? Vagy amikor először láttad a tengert? Vagy valami nagyon magas hegyet, amely úgy tűnt, az égig ér? A lélegzeted is elakadt, és talán mozdulni se bírtál? A csodálkozás néha ilyen is lehet. Egyszerűn lefagysz. Nem tudsz mozdulni, csak nézed, ami a szemed előtt van. Mintha az egész világ megállna körülötted egy pillanatra.

Jézus tanítványai is így jártak egyszer. Majdnem másfél hónap telt el Jézus feltámadása óta. Negyven nappal húsvét után az Olajfák hegyén voltak Jézussal együtt. Jól ismerték ezt a helyet, hiszen már sokszor jártak itt. Akkor is itt éjszakáztak, amikor elfogták Jézust. Akkor a tanítványok azt hitték, mindennek vége. De Jézus feltámadt! És azóta többször is megjelent nekik.

Most pedig ott álltak együtt a hegyen, és Jézus megint valami olyasmiről beszélt, amit elsőre nem is értettek igazán. Hogy hamarosan elküldi nekik a Szentlelket, aki erőt ad, és mindig velük marad, még akkor is, ha ő már nem lesz köztük. Olyan lesz ez, mint amikor valaki fogja a kezedet a sötétben, és tudod, hogy nem vagy egyedül.

Aztán valami váratlan dolog történt. Jézus a tanítványok szeme láttára lassan felemelkedett, és azon nyomban felhő takarta el. Eltűnt a szemük elől. Többé nem is látták őt földi testben.

A tanítványok csak álltak. Tátott szájjal néztek az égre. Nem tudtak megmozdulni. Nem akarták elhinni, amit láttak.

Ekkor két fehér ruhás férfi jelent meg mellettük. Angyalok voltak. Megszólították a döbönt tanítványokat:

– Galileai férfiak, miért álltok itt az ég felé nézve? Jézus felment a mennybe. De egyszer visszajön, ugyanúgy, ahogyan elment.

A tanítványok lassan magukhoz tértek. És ekkor valami megváltozott bennük. Nem szomorkodtak, nem sírtak. Megnyugodtak. És visszamentek Jeruzsálembe, reménykedve és várva, mi fog történni, ha eljön közéjük a Szentlélek. (Az apostolok cselekedetei első része alapján.)

■ MIKLYA LUZSÁNYI MÓNICA / MIKLYA ZSOLT, RAJZ: DAMÓ ISTVÁN
Karikázd be, amin te is tátott szájjal csodálkoznál!

